

УДК 336.76

DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/190-72>

Казіміров М.А.

аспірант,

Державний податковий університет

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0299-3539>

Kazimirov Mykhailo

State Tax University

АНАЛІЗ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ ПІДХОДІВ ПОПЕРЕДЖЕННЯ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКІВ

Актуальність даного дослідження полягає в його спрямованості на розуміння причин та механізмів неплатоспроможності банків, а також у виявленні можливих шляхів попередження цього явища та збереження фінансової стійкості у банківській сфері. У роботі були використані такі методи дослідження: узагальнення, систематизація, аналіз існуючих підходів, класифікація, теоретичне моделювання. Отримані результати дослідження надають узагальнене уявлення про причини неплатоспроможності банків, визначають параметри цього явища та розглядають можливі шляхи врегулювання та управління ризиками. Ця стаття є важливим внеском у дослідження фінансової стабільності банків через свій системний аналіз та науковий підхід до проблеми неплатоспроможності.

Ключові слова: неплатоспроможність, ліквідність, комплаєнс-менеджмент, вкладник, ризик, банк.

ANALYSIS OF SCIENTIFIC-PRACTICAL APPROACHES TO BANK INSOLVENCY PREVENTION

The aim of the study was to investigate the mechanisms of bank insolvency and explore the possibilities of applying technological innovations for risk management and ensuring financial stability of banks. The relevance of this research lies in its focus on understanding the causes and mechanisms of bank insolvency, as well as identifying possible ways to prevent this phenomenon and maintain financial stability in the banking sector. Given the dynamics of the economic environment, changes in legislation, and technological innovations, understanding risks and mechanisms of their management becomes extremely important for ensuring the stability of the banking system and protecting the interests of financial market participants. Such research can serve as a basis for developing risk management strategies in the banking sector and contribute to strengthening trust in banks and the financial system as a whole. The study employed the following research methods: specification – the research refined the terminology and definitions of bank insolvency to understand which criteria determine this status; systematization – various aspects of bank insolvency were structured, such as causes and indicators; literature review with analysis of the material found; theoretical modeling – development of theoretical models of causes and consequences of bank insolvency; classification. The obtained results of the research provide a comprehensive understanding of the causes of bank insolvency, determine the parameters of this phenomenon, and consider possible ways of regulation and risk management. The importance of using technological innovations, such as machine learning and data analytics, to improve the efficiency of risk management and ensure financial stability of banks is also emphasized. This article makes an important contribution to the study of financial stability of banks through its systematic analysis and scientific approach to the issue of insolvency. It examines various aspects of this phenomenon, from conceptual foundations to practical applications, focusing on economic, legal, and technological aspects. The article introduces innovative approaches to risk analysis in the banking sector, using advanced research methods.

Keywords: insolvency, liquidity, compliance management, depositor, risk, bank.

JEL classification: D52, E58, G21, G33, G34

Постановка проблеми. У контексті сучасної фінансової системи, важливість надійності та стабільності банківського сектору підкреслює необхідність системного аналізу та розробки ефективних механізмів запобігання неплатоспроможності банків. Досліджені науково-практичні підходи у цій сфері відображають складні умови фінансових ринків та потребу у постійній адаптації до нових викликів і загроз. Ці підходи включають аналіз ключових фінансових показників банків, моделювання ризиків та розробку стратегій їх управління, вдосконалення регуляторного нагляду та механізмів регулювання, а також впровадження інноваційних методик управління кредитними ризиками та ліквідністю. Вивчення цих аспектів сприяє підвищенню стійкості фінансової системи та забезпеченню належного рівня довіри до банківських установ, сприяючи їхньому стабільному функціонуванню й розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вітчизняні вчені досліджують проблематику попередження неплатоспроможності банків, їх причин та наслідків. Зокрема, слід відзначити праці: В.А. Вовнюк [2], М. Казімірова [4], Г.О. Партиня [6], В.С. Степанця, І.В. Краснової [9; 10], О.І. Береславської [11].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на широкий обсяг досліджень в галузі управління ризиками та попередження неплатоспроможності банків, існують аспекти, які залишаються недостатньо вивченими. Особливою увагою потребує питання визначення ефективних стратегій передбачення та мінімізації ризиків у змінному фінансовому середовищі. Крім того, необхідно вдосконалити існуючі методики аналізу та оцінки ризиків з урахуванням впливу глобальних фінансових та економічних тенденцій. Також важливо розглянути питання прозорості та надійності інформаційних потоків,

які використовуються для прийняття стратегічних рішень управління ризиками банків. Мало уваги приділялося дослідженню ефективності заходів реструктуризації та врегулювання у галузі неплатоспроможності банків, аналізу впливу технологічних інновацій на ризики, а також розгляду міжнародного регулювання та стандартів в цьому контексті.

Мета статті: аналіз науково-практичних підходів попередження неплатоспроможності банків. А також дослідити механізми неплатоспроможності банків та розглянути можливості застосування технологічних інновацій для управління ризиками та забезпечення фінансової стабільності банків.

Виклад основних результатів дослідження. Термін «неплатоспроможність банку» був вперше використаний у Законі України «Про банки і банківську діяльність» у 2000 році. До цього моменту Національний банк України в своїх постановках для оцінки фінансового стану банку використовував вираз «незадовільний фінансовий стан». Цей термін став однією з підстав для припинення функціонування банку як юридичної особи.

У попередній версії Закону України «Про банки» детально визначалося поняття «неплатоспроможність банку». Проте сучасне законодавство в цій сфері не містить чіткого правового визначення цього терміну. Втім, у Законі України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» термін «неплатоспроможний банк» визначається як банк, щодо якого Національний банк України (НБУ) прийняв рішення про його зарахування до категорії неплатоспроможних. Таке рішення приймається на підставі критеріїв, визначених у законі «Про банки і банківську діяльність» [1].

Було виключено з Закону про банки ряд термінів, що раніше використовувалися у правових механізмах банківської неспроможності, таких як «ліквідатор», «ліквідаційна маса», «мораторій», «тимчасова адміністрація», «тимчасовий адміністратор». Однак була введена нова категорія – «неплатоспроможний банк», а також встановлено три підстави для зарахування банку до цієї категорії, з яких лише одна (недостатній розмір регулятивного капіталу) прямо вказує на незадовільний фінансовий стан банку.

Поняття «неплатоспроможний банк» пов'язане з іншим нововведенням, що внесено в Закон про систему гарантування вкладів – це поняття «проблемний банк», яке сам закон не визначає. Закон встановлює критерії для зарахування банку до категорії «проблемних», які не обов'язково пов'язані з фінансовим станом банку.

Ці зміни у регулюванні механізму банківської неплатоспроможності виключили з практики попередження неплатоспроможності (банкрутства) банку, яке раніше здійснювалося через такі інститути, як тимчасова адміністрація, призначена Національним банком, якщо виявлялася загроза його платоспроможності [2, с. 135].

Причини виникнення неплатоспроможності класифікують: за характером прояву на економічні, фінансові, юридичні, стохастичні; за місцем виникнення на внутрішні та зовнішні; за рівнем виникнення на макроекономічні, національні, галузеві та перманентні; за характером впливу на дестабілізуючі, критичні, кризові.

Основні фактори, що можуть призвести до неплатоспроможності банку, можуть бути як внутрішніми,

так і зовнішніми, а також їх комбінація. Внутрішні чинники відрізняються від причин проблемності своєю глибиною впливу та серйозністю наслідків. Серед них можна виділити:

– Невідповідність бізнес-моделі банку до ділового середовища.

– Високий рівень непрацюючих активів (NPL) та низька якість кредитного портфелю.

– Неefективна або низька якість управління, що може призвести до розбалансування грошових потоків.

– Проблеми з оплатою документів клієнтів та затримки у виконанні їх вимог.

– Високий рівень ризиків та збитків у діяльності банку.

– Неefективна корпоративна політика та етика.

– Маніпуляції керівництва та менеджерів банку, викривлення фінансової звітності.

– Неefективна система внутрішнього контролю та комплаєнс-менеджменту.

– Невиправдані витрати та інші аспекти.

Щодо зовнішніх причин, вони можуть включати:

– Дисбаланси на ринках банківських послуг, зокрема домінування певних категорій банків та недобросовісну конкуренцію.

– Порушення макроекономічної рівноваги.

– Недосконале інституціональне середовище у банківській сфері.

– Геополітичні конфлікти, такі як війна, анексія Криму, окупація територій тощо.

– Швидкий розвиток інноваційних цифрових технологій і їх вплив на фінансову сферу [5, с. 85].

Для уточнення поняття неплатоспроможності як ознаки стану порушення платоспроможності, яка є об'єктивною та незалежною від суб'єктивних факторів, необхідно визначити параметри (ознаки), що характеризують це явище. Параметрами неплатоспроможності банків визнано неможливість виконувати зобов'язання перед вкладниками та іншими кредиторами або порушення економічних нормативів, встановлених регулятором, зокрема нормативів ліквідності та капіталу. У результаті ці параметри виявляються у «4 НЕ»:

– Нездатність (вид та розмір грошових зобов'язань).

– Невиконання (безспірність вимог).

– Неоплатність (порушення строків, прострочені вимоги, недостатність активів для погашення боргів).

– Неспроможність (втрата капіталу) функціонування банку, що може призвести до його банкрутства (виконавчих процедур).

Вчасне виявлення та ліквідація порушень може сприяти уникненню банкрутства. Фактично банкрутство є крайньою формою абсолютної неплатоспроможності, коли активів недостатньо для виконання зобов'язань [3, с. 118].

Ознаки неплатоспроможності банку можна також розподілити на дві категорії: економічні та юридичні. Економічні ознаки формують передумови для погіршення фінансового стану, розбалансування грошових потоків і сигналізують про факт настання неплатоспроможності. Зокрема, до економічних ознак відносяться нераціональна структура та недостатній рівень ліквідності, негативна (незбалансована) структура джерел фінансування, збиткова діяльність, втрата власного капіталу, зупинення платежів та їх невиконання, зростання обсягу проблемних активів (NPL).

Щодо юридичних ознак, вони фіксують стан неплатоспроможності банку. До них відносяться юридично підтвержені факти неможливості виконати грошові зобов'язання, режим тимчасової адміністрації, в тому числі через невиконання вимог НБУ, затвердження та виконання планів врегулювання, а також наявність рішення НБУ про ліквідацію банку [8, с. 503].

Беручи за основу різноманітності причин і ознак неплатоспроможності слід виділити різні рівні неплатоспроможності банку:

Поточна неплатоспроможність: на цьому рівні банк не несе суттєвих загроз діяльності. Це може бути одноразове порушення лімітів, збитки протягом місяця тощо.

Критична неплатоспроможність: банк порушує вимоги щодо капіталу та ліквідності, погіршується якість активів, та спостерігається тенденція на зниження прибутку та зростання витрат. Наприклад, це може бути наявність неспланих документів клієнтів та затримки виконання їх вимог.

Надкритична неплатоспроможність: на цьому рівні спостерігається систематичне порушення нормативів, зростання витрат, втрата прибутку, операційна збитковість, а також відтік депозитів та збільшення простроченої заборгованості. Також може відбуватись порушення вимог фінансового моніторингу та комплаєнс ризиків.

Ліквідаційна неплатоспроможність: на цьому останньому рівні виявляються серйозні проблеми, такі як шахрайство, активне виведення та розкрадання активів, бездіяльність акціонерів та менеджменту щодо усунення проблем. Банк перебуває в процесі ліквідації [10].

Врегулювання неплатоспроможності банку в сутності передбачає проведення реструктуризації, яка дозволяє уникнути ліквідації банку. Це означає вживання відповідних заходів, спрямованих на запобігання та / або подолання наслідків неможливості банку виконувати свої функціональні обов'язки у будь-яких видах неплатоспроможності, частково чи повністю. Запобігання спрямоване на попередження та раннє виявлення проблем у діяльності банку на етапі виникнення загроз та ризиків. Подолання та / або реагування передбачає проведення оперативних заходів для нейтралізації загроз на ранніх етапах їх прояву [9, с. 97].

Ознаки неплатоспроможності банку можуть включати наступне:

– Наявність зобов'язань перед кредиторами, що означає наявність фінансових зобов'язань, які банк не може виконати у повному обсязі.

– Грошовий характер цих зобов'язань, що вказує на те, що борги банку виражені у грошовій формі.

– Вимоги безперечних кредиторів, що означає наявність претензій від кредиторів, які не потребують подальшого підтвердження або судового рішення.

– Граничний термін несплати вимог кредиторів, що вказує на строк, протягом якого банк не виконує свої фінансові зобов'язання перед кредиторами [6, с. 247].

Платоспроможність банку не обмежується лише можливістю швидко реалізувати активи, а також передбачає його здатність виконати всі фінансові зобов'язання в повному обсязі. У цьому контексті поняття платоспроможності банку пов'язане з ліквідністю. Ліквідність банку – це його здатність вчасно

і повністю виконати фінансові зобов'язання перед клієнтами та контрагентами в установленний термін. При цьому, банківська ліквідність залежить від збалансованості строків та сум погашення активів і зобов'язань, а також строків та сум інших джерел використання коштів. Ризик ліквідності банку виникає не лише через незбалансованість активів і зобов'язань за строками, але й через неспроможність задовольнити потреби клієнтів у кредитуванні. Банк вважається ліквідним, якщо він може отримати доступ до коштів за розумною ціною в момент, коли це необхідно [4, с. 130].

Дослідник П. Роуз вказує, що банк вважається ліквідним, якщо він може отримати доступ до коштів, які можуть бути залучені за розумною ціною в самий момент, коли вони потрібні.

Банківський ризик охоплює ймовірність втрати доходів або зменшення ринкової вартості капіталу банку через негативний вплив зовнішніх або внутрішніх факторів, стану корпоративного управління, а також потенційну можливість отримання додаткового прибутку в разі прийняття певних фінансових ризиків [7, с. 117–118].

Для ефективного управління ризиками, яке враховує інтереси різних груп стейкхолдерів, необхідно спочатку класифікувати банківські ризики за наступними критеріями: тип (вид) комерційного банку; сфера виникнення і впливу банківського ризику; склад клієнтів банку; метод розрахунку ризику; ступінь банківського ризику; розподіл ризику в часі; характер обліку ризику; можливість управління банківськими ризиками.

На основі цієї класифікації ризики можуть бути пов'язані зі стейкхолдерами, а саме всі ризики, обумовлені станом зовнішнього середовища. До них відносяться політичні, соціально-економічні, економічні, географічні та інші ситуації, які можуть призвести до збитків для банку і його клієнтів [8, с. 504].

Окремо виділяють економічні зовнішні ризики, які не пов'язані безпосередньо з діяльністю банку. Ці ризики включають такі аспекти, як нестійкість валютних курсів, інфляція, неплатоспроможність або банкрутство клієнтів банку, відмова клієнтів від платежів або невіплата боргу в установленний термін, зміна ціни товарів після укладання контракту, помилки в документах або оплаті товарів, зловживання клієнтами або розкрадання валютних коштів, виплату за підробленими банкнотами, чеками і т.д. (рис. 1) [4, с. 131].

Моделювання ризиків в контексті фінансової стійкості банків передбачає використання різних математичних та статистичних моделей для ідентифікації, аналізу та оцінки різноманітних фінансових ризиків, які можуть впливати на їхню діяльність та стабільність. Це включає такі типи ризиків, як кредитні, ризики ліквідності, ринкові і операційні.

Кредитний ризик визначається як можливість збитків, які можуть виникнути через невиконання зобов'язань за кредитними договорами. Моделі кредитного ризику допомагають банкам оцінювати його рівень, а також прогнозувати можливі втрати в результаті неплатежів.

Ліквіднісний ризик виникає, коли банк не може вчасно забезпечити потрібну кількість готівки для виконання своїх зобов'язань. Моделі ліквідності дозволяють банкам оцінити свою ліквідність та розробляти стратегії для її підтримки.

Ринковий ризик виникає внаслідок змін на фінансових ринках, таких як зміни в процентних ставках, курсах валют або цінах на акції. Моделі ринкового ризику допомагають банкам оцінити вплив таких змін на їхні фінансові показники та приймати відповідні рішення.

Операційний ризик пов'язаний з можливими втратами внаслідок недосконалості або збоїв в операційних процесах банку, а також через випадкові або навмисні дії співробітників, технічні несправності тощо. Моделі операційного ризику допомагають ідентифікувати, оцінювати та управляти такими ризиками.

Управління ризиками включає розробку стратегій та політик, спрямованих на ефективне управління різними видами ризиків. Це включає в себе впровадження ризик-орієнтованих підходів у процесі прийняття рішень, розробку механізмів моніторингу та контролю за ризиками, а також розробку планів непередбачених подій (наприклад, планів дій у випадку кризових ситуацій). Таке управління ризиками дозволяє банкам підтримувати стабільність своєї діяльності та забезпечувати високий рівень надійності в умовах фінансових та економічних турбулентностей [10].

Задля запобігання неплатоспроможності банків, важливим є регуляторний нагляд та стандартизація фінансового середовища. Це включає не лише нагляд за діяльністю банків, а й створення та впровадження стандартів фінансової звітності та вимог до капіталу.

Регуляторний нагляд передбачає систематичний контроль за діяльністю банків з метою забезпечення їхньої стійкості та надійності. Це може включати аналіз фінансової звітності, проведення стрес-тестів та оцінку рівня ризиків, що можуть вплинути на фінансову стабільність банків. Результати цього нагляду дозволяють вжити заходів для уникнення потенційних проблем та забезпечення стійкості банків.

Стандартизація фінансової звітності є ключовою складовою регуляторного середовища. Розробка та впровадження стандартів фінансової звітності дозволяють стандартизувати форму та зміст фінансової звітності банків, що сприяє порівнянню фінансових результатів різних установ та полегшує аналіз їхньої фінансової стійкості. Вимоги до капіталу визначають необхідний рівень капіталу, який банк повинен мати для забезпечення своєї фінансової стабільності та захисту вкладників [5, с. 87].

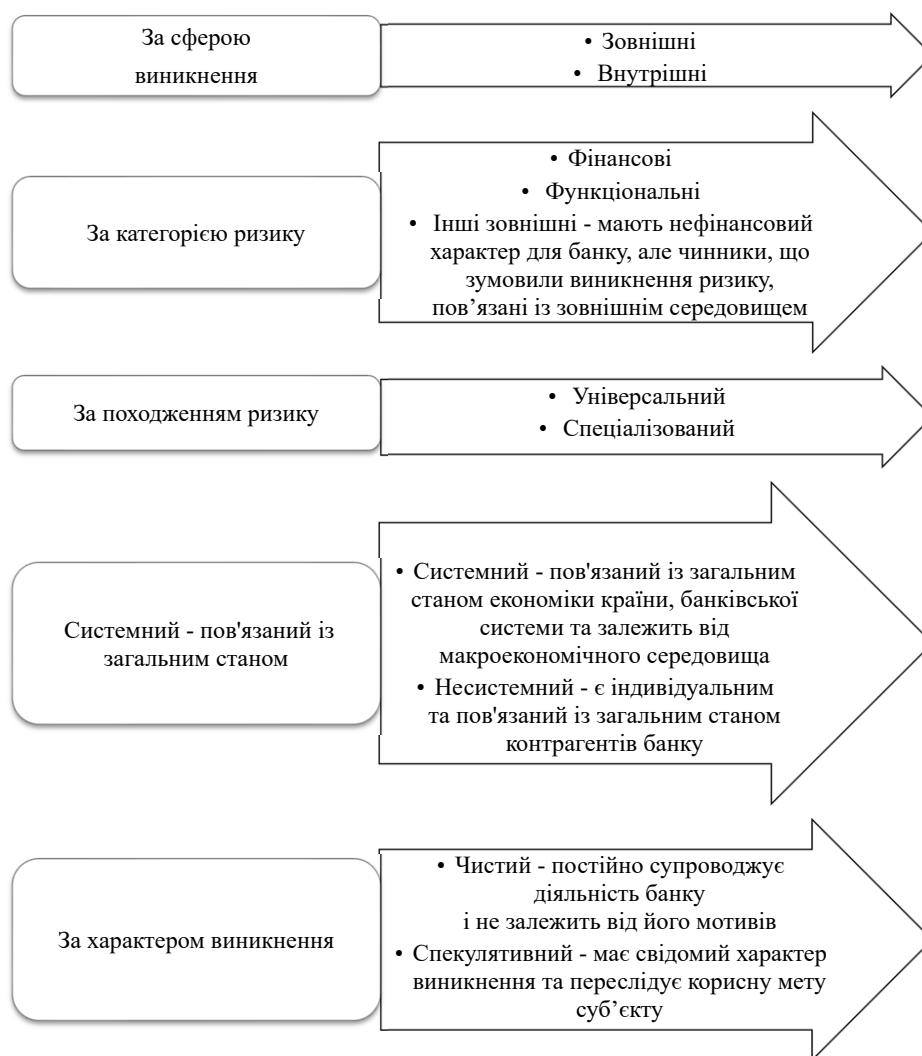

Рис. 1. Критерії класифікації та види банківських ризиків

Джерело: [4, с. 131]

У рамках стратегій попередження неплатоспроможності банків, розглядається важливість інтеграції технологічних інновацій в процеси управління ризиками та моніторингу фінансової стабільності. Використання новітніх технологій, таких як штучний інтелект (ШІ), блокчейн та аналітика даних, надає банкам можливість вдосконалити свої підходи до виявлення та управління ризиками, що може сприяти запобіганню неплатоспроможності.

Штучний інтелект (ШІ) відіграє важливу роль у фінансовому секторі, зокрема в аналізі великих обсягів фінансових даних для виявлення потенційних ризиків та прогнозування можливих негативних подій. Використання алгоритмів машинного навчання (МН) у цій сфері стає все більш поширеним, оскільки вони дозволяють автоматизувати процес аналізу та виявлення складних зв'язків у великих масивах даних.

Машинне навчання дозволяє комп'ютерним системам «вчитися» на основі даних і виявляти паттерни та залежності, які можуть залишатися непоміченими для людського аналізу. Наприклад, алгоритми класифікації можуть бути застосовані для розпізнавання типів ризиків на основі фінансових даних банку, таких як кредитний, ліквідності, ринковий та операційний ризики.

Крім того, алгоритми кластеризації можуть допомогти виявити групи подій чи ситуацій, які можуть вказувати на виникнення певних ризикових сценаріїв. Наприклад, за допомогою кластерного аналізу можна виявити групи клієнтів зі схожими характеристиками, які можуть бути схильними до великих кредитних зобов'язань або неплатоспроможності.

Застосування методів прогнозування, таких як часові ряди або прогностичні моделі, також є важливим для прогнозування майбутніх фінансових тенденцій та ризиків. Алгоритми прогнозування можуть враховувати різноманітні фактори, що впливають на фінансові показники банку, і прогнозувати їхній розвиток в майбутньому.

Технологія блокчейн також може бути корисною для підвищення безпеки та прозорості фінансових транзакцій. Використання розподіленої бази даних дозволяє забезпечити недоступність для змінення даних та створити систему, яка мінімізує можливість маніпулювання фінансовою інформацією.

Аналітика даних є ще однією важливою технологією, яка допомагає банкам аналізувати великі обсяги даних для виявлення ризиків та розвитку стратегій їх управління. За допомогою аналітичних інструментів

можна швидше виявляти зміни в ринкових умовах та реагувати на них, що сприяє збереженню фінансової стійкості банку.

Отже, інтеграція технологічних інновацій у процеси управління ризиками та моніторингу фінансової стабільності може значно підвищити ефективність заходів з попередження неплатоспроможності банків та збереження їхньої стійкості [9, с. 101].

Висновки. Узагальнюючи вищевикладене, поняття «неплатоспроможність банку» визначається через здатність банку виконувати свої фінансові зобов'язання перед вкладниками та іншими кредиторами. Причини цього можуть бути різноманітними, включаючи внутрішні та зовнішні фактори, які спричиняють порушення платоспроможності. Управління цими ризиками та виявлення їхніх симптомів є важливим завданням для забезпечення стійкості банківської системи.

Неплатоспроможність банку може мати економічні та юридичні причини, різні рівні серйозності та ознаки, що включають збиткову діяльність, порушення капіталу та ліквідності, а також відтік депозитів. Вчасне вирішення порушень та реструктуризація можуть уникнути ліквідації банку.

Аналіз науково-практичних підходів до попередження неплатоспроможності банків підтверджує необхідність поєднання теоретичних знань з практичними заходами для забезпечення фінансової стійкості у банківській системі. Результати цього аналізу свідчать про значущий внесок досліджень у сфері фінансів та економіки у визначення ефективних стратегій управління ризиками. Це підкреслює важливість постійного оновлення та адаптації до змін у фінансовому середовищі, а також розроблення і впровадження новітніх технологій для прогнозування та запобігання можливим фінансовим кризам. Такий узагальнений підхід може сприяти зміцненню стабільності та надійності банківської системи в цілому.

Подальші дослідження в галузі неплатоспроможності банків можуть зосередитися на розвитку моделей передбачення ризиків, аналізі реакції ринку на оголошення неплатоспроможності, вивченні ефективності заходів реструктуризації та врегулювання, впливі технологічних інновацій на ризики, а також аналізі міжнародного регулювання та стандартів. Інтеграція цих аспектів може сприяти розумінню та ефективному управлінню фінансовими ризиками, що виникають у банківському секторі, забезпечуючи стійкість і стабільність фінансової системи.

Список використаних джерел:

1. Про систему гарантування вкладів фізичних осіб: Закон України від 23.02.2012 р., № 4452-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4452-17#Text> (дата звернення: 27.03.2024).
2. Вовнюк В.А. Поняття «банківська неплатоспроможність». *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 5. С. 134–136.
3. Демчук Н.І. Управління банківськими ризиками. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2017. Вип. 24. Ч. 1. С. 117–119.
4. Казіміров М. Теоретичні засади управління ризиками неплатоспроможності банків з урахуванням інтересів різних груп стейкхолдерів. *Економічний простір*. 2024. № 189. С. 129–136.
5. Марич М.Г., Марич А.В. Банківські ризики та система управління ними. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер.: Економічні науки*. 2017. Вип. 23 (3). С. 84–88.
6. Партин Г.О. Ризики у сучасній банківській діяльності та шляхи їх зниження. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2011. Вип. 21.9. С. 247–253.
7. Роуз П. Банківський менеджмент: пер. з англійської мови з 2-го вид. Київ : Інтернаука, 1998. 834 с.

8. Савченко А., Блищик Л. Аналіз показників балансу з метою попередження банкрутства суб'єкта господарювання. *Молодий вчений*. 2019. № 1 (65). С. 501–505.
9. Степанець В.С., Краснова І.В. Способи врегулювання неплатоспроможності банків в Україні. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2023. № 6 (324). С. 95–102.
10. Степанець В.С., Краснова І.В. Превентивні заходи врегулювання неплатоспроможності банків. *Інтернаука. Сер.: Економічні науки*. 2023. № 12. DOI: <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2023-12-9454> (дата звернення: 27.03.2024).
11. Береславська О.І. Банківський сектор України: аналіз чинників неплатоспроможності, банкрутства та ліквідації банків. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія», сер.: «Економіка»*. № 29(57). С. 43–49.

References:

1. On the system of guaranteeing deposits of individuals: Law of Ukraine No. 4452-VI (2012, February 23). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4452-17#Text> (accessed March 27, 2024).
2. Vovniuk V. A. (2021) Poniattia «bankivska neplatospromozhnist» [The concept of «bank insolvency»]. *Legal scientific electronic journal*, no. 5, pp. 134–136.
3. Demchuk N. I. (2017) Upravlinnia bankivskymy ryzykamy [Banking risk management]. *Scientific Bulletin of Kherson State University*, vol. 24, part 1, pp. 117–119.
4. Kazimirov M. (2024) Teoretychni zasady upravlinnia ryzykamy neplatospromozhnosti bankiv z urakhuvanniam interesiv riznykh hrup steikholderiv [Theoretical principles of bank insolvency risk management taking into account the interests of various stakeholder groups]. *Economic space*, no. 189, pp. 129–136.
5. Marych M. H., Marych A. V. (2017) Bankivski ryzyky ta systema upravlinnia nymy [Banking risks and their management system]. *Scientific Bulletin of Kherson State University. Ser.: Economic Sciences*, vol. 23 (3), pp. 84–88.
6. Partyn H. O. (2011) Ryzyky u suchasni bankivskii diialnosti ta shliakhy yikh znyzhennia [Risks in modern banking and ways to reduce them]. *Scientific bulletin of NLTU of Ukraine*, vol. 21.9, pp. 247–253.
7. Rouz P. (1998) *Bankivskiy menedzhment* [Bank management]. Kyiv: Internauka. (in Ukrainian)
8. Savchenko A., Blyshchik L. (2019) Analiz pokaznykiv balansu z metoiu poperedzhennia bankrutstva sub'iekta hospodariuvannia [Analysis of balance sheet indicators for the purpose of preventing bankruptcy of a business entity]. *A young scientist*, no. (65). pp. 501–505.
9. Stepanets V. S., Krasnova I. V. (2023) Sposoby vrehuliuvannia neplatospromozhnosti bankiv v Ukraini [Ways to resolve bank insolvency in Ukraine]. *Bulletin of the Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, no. 6 (324), pp. 95–102.
10. Stepanets V. S., Krasnova I. V. (2023) Preventyvni zakhody vrehuliuvannia neplatospromozhnosti bankiv [Preventive measures for settlement of bank insolvency]. *Internauka. Ser.: Ekonomichni nauky – Interscience. Series.: Economic sciences*, no. 12. DOI: <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2023-12-9454> (accessed March 27, 2024).
11. Olena Bereslavska (2023) Bankivskiy sektor Ukrainy: analiz chynnykiv neplatospromozhnosti, bankrutstva ta likvidatsii bankiv [Banking sector of Ukraine: analysing of insolvency, bankruptcy and banks' liquidations]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia», ser.: «Ekononika» – Scientific Notes of Ostroh Academy National University, "Economics" Series*, no. 29(57).